

de Egne, hvori Bipesten havde vist sig saa stærkt i det foregaaende Aar, og som var blevet behandlet i det Aar, viste det sig, at der i 92 Bigaarde med 261 Bifolk kun var 7 Bigaarde, der var angrebne, og i disse 7 Bigaarde var kun 9 Stader angrebne. Det var en meget væsentlig Nedgang. Paa Fyn blev der i 1909 ved disse Biforretninger efterset 25 Bigaarde, hvori fandtes 91 Bifolk, hvoraf 12 var angrebne og 5 uddøde. Da den samme Tilsynsmand Aaret efter kom til Eftersyn paa de samme Egne, fandtes der af 30 Bigaarde med 105 Bifolk, som blev undersøgt, kun et eneste Bistade, som var angrebet af Pesten. Paa Sjælland var noget lignende Tilfældet. I 1912 blev der undersøgt 30 Bifolk, og deraf var 27 angrebne, det vil sige 90 pCt. var befængte med Bipest og blev behandlet derfor. Af de samme Bigaarde, eller rettere af de 29, thi den 30te er ikke nævnt i Beretningen — om den var uddød, eller om den ikke havde Bier mere, ved jeg ikke —, var der kun 3 angrebet ved Eftersynet Aaret efter. Paa Fyn ved Husmandsskolen ved Odense, som i tidligere Aar havde givet Demonstrationer ved Undervisning af Eleverne i Behandling af Bipest, fremskaffede man den Gang adskillige smittede Bifolk, som de fandt i Nærheden. Men da man nu i Fjor ogsaa skulde have en Demonstration for Eleverne for at vise dem, hvorledes de skulde behandle denne Smitte, viste det sig, at man i den nærmeste Omegn slet ingen smittede Bifolk kunde finde, og man maatte da indforskrive smittede Tavler fra andre Egne, for at man kunde bruge dem til Undervisningen. Det viser, at Bipesten er meget stærkt i Aftagende, og at et fortsat energisk Arbejde ventelig kunde bidrage til, at Pesten helt bliver udryddet af Landet. Der kunde fremføres mange flere Beviser, men jeg skal ikke trætte Tinget dermed, jeg har nu fremført enkelte Eksempler fra Jylland, Fyn og Sjælland, hvor det viser sig, at Bipesten er i stærkt Aftagende, og derfor mener man, at man kan fortsætte paa det Grundlag, som er foreslaaet af Udvalget.

Jeg skal dog tilføje, at som det er anført i Betænkningen, og som ærede Medlemmer vil huske fra første Behandling, antydede den højtærede Landbrugsminister, at han til tredje Behandling af Finanslovsforslaget paa § 13, II. G. 3. vilde søge at faa Bevillingen til Biavlerforeningen forhøjet fra 2,000 Kr. til 3,000 Kr.; Ministeren haabede, og ogsaa

Udvalget haaber det, at det maa lykkes at faa et saadant Ændringsforslag gennemført. Det har ved Forhandling med Hovedbestyrelsen for Biavlerforeningerne vist sig, at den ogsaa er tilfreds hermed, og saa kan man jo med god Grund gaa til at vedtage Lovforslaget, som det er fremsat. Jeg skal derfor slutte med paa Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg vil blot takke Udvalget, fordi det har kunnet tiltræde Lovforslaget i uforandret Skikkelse, og jeg skal udtale, at jeg har givet et vist Løfte om at stille et Ændringsforslag, hvorved Tilskuddet til Biavlerforeningerne forhøjes fra 2,000 til 3,000 Kr. Dette Ændringsforslag er stillet, og jeg haaber, at Finansudvalget og Rigsdagen vil tiltræde det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—9 (se Tillæg A. Sp. 2835) samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen om Godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1912 til 31. Marts 1913.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

(Udvalgets Betænkning med tilhørende Forslag til Beslutning findes i Tillæg B. Sp. 785).

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Ordføreren (N. C. Christensen): Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, er Udvalget enigt om at indstille Hypotekbankens Regnskab for Aaret 1912—13 til Godkendelse. Banken har i Regnskabsaarets Løb optaget Laan paa 10,800,000 Kr. eller 15 Mill. Frs. til en Rente af